

BAŞKENT GÜNLERİ

Sevelim, sevilelim

Elhan Hanım

MÜŞERREF HEKİMOĞLU

Kardeşim telefon etti, gazetede bir ölüm ilanı okudu. Kimi ölümlerle eski şarkılar çınlar kulağımda. Göztepe'ye döndüm birden. Yeşilbahar Sokağı'na. Arkada **Ali Vefik Paşa'nın** köşküne. Köşkün üç oğlu var, **Ismail, Müşfik, Sabih**. Üstü açık kırmızı bir otomobile önümüzden geçerler, selamlarız onları, güzel bir genç kız da gülümseyerek el salları ön koltukta. Ismail Ağabeyin sevgilisi güzel **Elhan**, ünlü romancı **Sermet Muhtar**'ın kızı. **Ismail Türsan**'ın büyük aşkı, sevgili eşi. Kimi aşklar uzar gider değil mi? Uzun soluk Göztepelilik'ten kaynaklanıyor belki de. Ağaçlı yollardan, çiçekli bahçelerden, çirkin betonlaşmaya karşın soylu güzelliğini koruyan tahta köşklere. Ismail Ağabey mesleğimde de unutmadığım kişilerden biri. Jinekoloji dalında parlak bir doktor, Süleymaniye Doğumevi'nde çalıştı uzun süre. Ağrısız doğum uygulamalarıyla ilgi çekti, genç kadınların, annelerin de belleğine yerleşti. Ben de kaç yazı yazdım bu konuda. Bir de özel anım var: Akşam'da çalıştığım dönem, İran Şahı **Rıza Pehlevi**, **Farah Diba** ile evlenecek, son düğünü, gazetelerden muhabirler, yazarlar gidiyor Tahran'a. Akşam geç kaldı biraz. Bir sabah telefon, **Muammer Kaylan** sabah toplantısında benim Tahran'a gitme karar verdiğini bildiriyor. Gidemeyeceğimi söyledim, çünkü gebeyim, çok midem bulanıyo! **Muammer**'in sesi kırıldı, **sana güveniyoruz, kurtaj ol, git**, dedi. Birden karar verdim, doğru Ismail Ağabey'e. Gazetenin güvenini hak etmek istediğimi söyledim. Sevgiyle, anlayışla karşıladi. Ver elini Tahran, şansım da varmış, o akşam Farah ile resim çekirmek olanağın buldum. Bir süre sonra Ismail Ağabey'le karşılaştık. **Mesleğini çok seviyorsun, Tahran yolculuğu başka türlü yapılmaz**, dedi. Ben de sanıldım ona. **Siz de beni seviyorsunuz, istediğimi yaptınız**, dedim. Yanıtı yüreğimi okşadı. **Nasıl geri çevirebilirim. Yeşilbahar Sokağı'nın güzel gazetecisisin sen...** Güzel bir anı değil mi? Yeşilbahar Sokağı'nın romanını yazmalı bir gün. Profesör Doktor **Müfit Ekdal** ve **Ali Neyzi** ne güzel kitaplar yazdı, Feneryolu, Kızıltoprak yollarında ne güzel dolaştık değil mi? **Ismet Özbek** için de kaç roman yazılabilir, İstanbul, Ankara, Londra, Arap ülkeleri, Yeniköy'den Sanyer tepelerine uzanan bir yaşamın nice inişleri çıkışları var. Başkentliler de tanır Ismet Özbek'i. 1960'lı yılların başında bir dönem Ankara'da geçirdi, Ankara Palas gecelerini parlatmak için büyük çaba gösterdi ve başardı. Ünlü şarkıcı

Adamo geldi şarkılar söyledi, ünlü İspanyol sanatçılar dans etti, tiyatrcular, operacılarla renkli bir kalabalık dalgalandı salonlarda. Başka bir İstanbullu, modacı **Celal Bülkat** da Ankara Palas'ın müdürüydü o zaman. Beyoğlu'nda, Mısır apartmanındaki atölyesini kapayıp yeni bir yaşama başladı Ankara'da. Asıl tutkusu bale, Türk balesinin doğuşunu, parlayışını izlemekten de çok hoşlandı sanırım. Yıllar çabuk geçiyor, İstanbul'a son gidişimde ABD'de Mayo Kliniği'ndeydi **Ismet Özbek**. Kanserle savaşıyordu. Yaşama sevinci solmadı ama hastalığa yenik düştü. Şimdi daha rahat uyuyor sanırım. Yıllar çabuk geçiyor, İstanbul'a son gidişimde ABD'de Mayo Kliniği'ndeydi **Ismet Özbek**. Kanserle savaşıyordu. Yaşama sevinci solmadı ama hastalığa yenik düştü. Şimdi daha rahat uyuyor sanırım. **Melike Özbek**'in kollarında...

Kimi kişiler güzel çağırıyor sevgiyi. **Gülüm Pekcan**'ı da içten kutluyorum. Dansları, şarkılarıyla sevgiyi, hoşgörüyü çağırıştıran bir oyun sergiliyor tiyatrosu. Sevelim, sevilelim diye en güzel eyleme çağırıyor izleyenleri. Çok duygulandım, lise ve üniversite arkadaşım **Nezihe Araz**'ı da kucakladım **Hoşgör**'de. **Yunus Emre**'den **Mevlana**'dan, **Hacı Bektaş Veli**'den, **Pir Sultan**'dan dizelele aradığımız her şeyin özümüzde olduğunu belirten her yapıtı. Perde kapanınca alkışlar durmadı, **Nezihe Araz** da özümüze dönmeyi vurgulayarak selamladı başkentlileri. Güzel bir gece, yaşadığımız acı ortamı bu güzelliklerle aşyoruz doğrusu. **Yüksel Korkmaz**'ın bağlamasını dinlerken **Ruhi Su**'nun sazı da çınladı kulağımda. Bizi özümüze döndüren türkülerini ondan dinledik ilk kez. Ne güzel söyledir, yıllar geçiyor, sesi de, sazı da daha çok yerleşiyor belleğimize. Adını taşıyan derneği desteklemek de özümüze dönük bir görev kuşkusuz. Küçük katkılar güzel çabalara yol açabilir. **Gülüm Pekcan**'ın yolu da açık olsun! Küçük bir kızdı tanıdığım zaman, büyük düşlerden söz ediyor, kocaman yüreğini izliyordum sesinde, gözlerinde. Danslarında da uzun soluğu var. Bir buçuk saat dans ettikten sonra kuşlar gibi uçtu hayranlarının arasında. Bu dans tiyatrosu başka kentlerde, dahası başka ülkelerde de gösterilmeli bence. Terör üreten dünyamıza güzel bir selam olur, hoşgörüyü bilmeyenlere, sevgisizlere, ama asıl özümüze bir çağrı. **Ne anyorsan özünde ara**, diyor Bektaş. **İster Yezid, ister kafir, ne olursan ol gene gel**, diye kucaklıyor **Mevlana**. **Sevelim, sevilelim**, diye çağırıyor **Yunus**. Evrensel barışın çözümünü yüzyıllarca önce söylüyorlar. Bugünkü suskunluğu, küskünlüğü de onlarla aşabiliriz ancak. Sevelim, sevilelim. ◀



Hoşgör'den bir sahne...

